

астїа обичали, и любовь-та имъ къмъ з е ф е-
ти-тѣ останѣла въ древны-тѣ за пословица.

Но когато тѣ раздѣлени на малки редове,
и стигнали на вѣлеженно-то мѣсто, тѣтакси
подаденный знакъ Мидаде-тѣ се впрснали връхъ
тѣхъ съ многочисленность-та си и безъ свидно
умъртвили нещастны-тѣ, които нѣмали никак-
во орѣжїе. И малко отъ тѣхъ се утарвали съ
вѣгство въ дрѣги страны. И тѣи Ціаксаръ из-
ново завърналъ изгренныа си престола.

Но вы може да кажите, чи Мидаде-тѣ
измѣнически като убили тѣхъи вѣдны хора, на-
правили голѣмъ неправдѣ. Истина, по добрѣ
было да рѣшатъ съ открыто сраженїе, кой на
кого трѣвало да се покорява; но Скиды-тѣ отъ
напредъ по безчеловѣчно постѣпвали съ Мида-
ны-тѣ, когато подирни-тѣ можле да дойдѣтъ
до тѣквази крайность. Дрѣго у древны-тѣ и-
мало обичай да не пазиж-тѣ съ прїатели-тѣ
си правила-та на почита; но да мыслимы така,
чи съвсѣмъ е не угодно; зацо всички-тѣ хора,
въ кѣква-то страна да бы се родили, сѣ братѣ